

Pinus flexilis

sosna giętka

Północnoamerykański, górski gatunek sosny, wprowadzony do uprawy w Europie w 1851 roku (Anglia), tworzący średniej wielkości drzewa osiagające 10-15 metrów wysokości. Pokrój młodych roślin stożkowy, w starszym wieku bardziej zaokrąglony. Kora gładka, popielatoszara. Pędy bardzo giętkie. Igły zebrane po pięć w skupione pęczki, niebiesko-zielone, cienkie, do 8 cm długości. Szyszki średniej wielkości osadzone na grubych szypułkach, osiagające zwykle do 12 cm długości i 6 cm średnicy, silnie ożywicowane. Gatunek o bardzo małych wymaganiach uprawowych, dobrze rosnący nawet na słabych, kamienistych glebach. Stanowisko do uprawy powinno być zdecydowanie słoneczne. Polecany szczególnie jako pionierski gatunek do zagospodarowywania miejsc zdegradowanych (szczególnie odporny na zanieczyszczenie siarką) oraz terenów skalistych. Gatunek wrażliwy na rdzę wejmutkowo-porzeczkową. W Polsce w pełni mrozoodporny.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	USA - Góry Skaliste, od Alabamy do Teksasu, 1200 - 1350 m n.p.m.
pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): E. James USA 1820
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa piaszczysta
walory	roślina zimozielona ozdobne z liści/igieł ciekawy pokrój

	soliter (pojedynczo)
	w grupach
zastosowanie	rekultywacja
	parki
	ogrody przydomowe
strefa	6a

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

